

Nagy-Kőrös, május 9. 1856.

K 513 / 1124.

Kedves Miskán,

Hírvet elvő pár nappal irtam utolsó levelemet, Pünkösdi elő-
két nappal nem lesz korán ismét legatációba indítani e ké-
kes papírt. Már rég lehettem volna, de előbb még Pestet
akartam megjárni, hogy újságolhassak, de abból semmi sem
lett. Tomori regóta hi fel ^{frö} majusra, jelenlenni a csu-
pa írók s műveikből állandó svábszegyi majaliszon, de én
reikint, mert roszul valék, reikint mert Heckenast késlel,
kedése miatt a fixetivi kerülmény el nem jött, s képen itthon
maradtam, pedig csakmost, pünkösdhöz néhány napot lovva,
csinálhattam volna ki, hogy, bár rövid, ideig, a csáksárfür-
dőt használhattam, mi egészségesre, úgy hiszem, jövékony
hatással leendett. Ittval itthon maradtam, s vides miért
pesti hírdonságok fejébe, tovább halasztam a levelírást.

Okaidat, melyek a kentezi papság elfogadását gátol-
ták, — kíváls az utolsó, a megerősítés felőli aggodalmat, —
lehesen helybe nem hagyrom, bár mennyire ohajtam közeledet.
Ha nem az sehog, sem per a fejembe, hogy ki, (vagy legalább
ke) — föl nem randulhatnátok... nem mondom Kőrösre, csak
Pestre, mely innen 2 1/2 óra, az úrbanejő ckegléd pedig 1/2
sincs. Ha mi e nyáron ismét horkátok mennénk lakni
megrohallnák, — nem ki, hanem mások. Mit mondana akat
egész vidék, hogy rajjartok elődünk évről évre? — A
katonai útiól báran jöhettek lelkeim, Jutinak nincs.
kedve odamenni, hanemha végkép. Az pedig mégmost
nem lehet, bár én is ohajlanam.

Skemere Miklós nálam volt, de nem még levelet
vételkor. Tőlem ma két hete ment el, csak két napot
söltve nálam. Kedélye le volt uerve, mert roha sebet oper-
rálla Balassa is már képen begyógyult, nálam lére a
latt újra fájni, sükelni kezdett az, s megijult hogy is,
már kiijult. Így hát nem igen vig napokat töltöttünk
együtt, annál inkább, mert engem is háborgata növekedő
regi bajam. — Menes korra is el akart randulni Miskolcra,
ról, de elijekték a nagy várral, vagyis inkább útitársa
ellenkeze mindentkép a kitérést. Valami kórháziportájok

van e tájon, Kis-Körösek nem messze, azt is meg-
nézre s a mint hallom, áruba vesette. Vele volt egy
Kovács nevű ügyvéd, körösi fi, a kit állítólag te is is-
mered. Miklós mint lassúckéi rector ismerte régén,
s most Persen ismereként vele; külföldben is az ember
a legpárkább hírből áll, mint elator, impuror &c.
Sajnálatom hogy Miklósnak igen ity emberrel kellett utak-
ni, — figyelemmeltem is — ha nem késon!

A mi engem illet: Budán ugyan nem voltam, de azért
inkom az áltott budai vizek — és ezeken a köld tavakki ter-
mészetes a köi besüperinti életmódban: arak salátát, spi-
nátot skóval minden kapható gyomrot, Karolyi rendelt,
séből, kiker bajom nötkével folyamodni kénytelen valék.
Eddigi vesztolulásim a főre, melyet ar előtt csak rokk ke-
vélyűvé tettem, 3-4 késsel er előtt oly mértékben fogtak
elő, hogy gutaüszéstől jélsem. Kivált erre, lefekvés után,
kevess fejem erősen kúgni, olykor kézülésekkel, melyek
csak egy másodpercre tartottak ugyan, de gyatra és mege-
lökve bizonyos külföldi fájdalom által, mely kesken alvóbb
részeiből az agyra jutott v. nyitallott fel. Karolyi pite-
látat s budai vizek rendelt, melylyel már 3 hét óta
élek s bár a fejnyomás egyre tart, de kézülése nem
igen jó elő, vagy nem fájdalommal, mint ar előtt.
Külföldben arról, hogy dolgozhatnak, köi sincs, — sokszor
még az iskolai munkái is alig bírou, kivált ha
napjában 5 órával, — akkor kézülést, concurren sbb)
kuramosan igénybe venni figyelemmel. Álddide kelle-
ne mennem, ar ekkor, de nincs idő és pénz; pedig
most használna inkább, nem majd Augustusban, mikor
a skünet beáll. Kovács anyony is megint fájlalja
lábát, mely tavaly, míg nálatot "paprévkodott" — arak
"jegyeten gyűrűben" állt, kényére hevert, egészen meggyó-
gyult vala, úgyhogy a sélen sokase fájt. Julcsa,
Lacki egészségesebb; Lacki a csomó iránti kérést,
re savanyú kájjal jótka mondani: ejnye! — Julcsa
pedig néhány kézülést mint minéknő fog jellezni

Lucra kisasszony szorgosában — a családaiakban — még
díg nagy leányok közt. Laci közzé a lókát Geruban
bárat, de nagy fatum érte, mert megrarón borsván fel a
levelet és melet idő levél, úgy elvise, a lókát hogy aró,
ta se látat. Vízkonrástul épen itt hozzá búcsúcséduláját
kelt skintaphordója a nkörösi nemzeti skin tartágnak,
helyet nem rég így dísert fel skilágyi a hírlapban és
igen jellemzőleg: a nők köze van néhány kalknálható
tag mint Rádus Fherék stb. Fogadt e búcsúcsédulát,
lat a lókát.

Ad vocem vox vers: Oskler meglüdt, "Ibolyát" egy
költői epistola kíséretében. Melkánylous a jó indula,
tot benne, de a verset irgalmatlan totak — mégse
nem is latat egyse. Mit válskoljat veli? bátoritui
bún, leverni skivteleuség.

Tomori 20 aranyos pályadíjat Menzoris nyerte el.
Poppaus nagy pályafutás törtent: Skák kei sarabot
is küldött be, Skedrig ei nem tudom még mit. A Tósol
is fúgattat, legalább Endre bírófósan. Skák nagyon
nemelre Skedrigert a komoruk, — de nem mindig pap
sajt. Különben nekem a napokban itt Károly, és is
neki. Skeregne a skép de vox Entélyböl megint a
rát de jó Alföldre jóni. Ez célra, kikerően a ture
papságra, hová elvőköz réged s ha nem vállalnád,
öt kanvékóknak meglíni. Nem tudom, Tósh Mihály
elfogathasja — e Kün St. Miklóst, még nem hallottam
vóla bővebben. Csikai colligánk (ar a ki penkört
ült veli kárya mellett) d. ~~főldet~~ ^{vevő} pap St. György
óra; Ácsot pedig Kolosvára akarják híni elge,
sio profesorának. Ennyis a papi és tanári dolgotól.

Verseim megjelenése még mindig késik, pertig
nekem Jósefnapra, a körönseget 1. Majuson volt
ígérve. Tardok köte, hogy a censura beleárad valami,
be, a mi pedig már megjelent s nem forgatta fel
az államrendet.

A magyarai hírvét pedig ne kisebbítod, mert most
látsz a lapokból, hogy egy földim, Kengeres, Párisba is
küldött azokból (i. i. a hírvét s nem a lapokból). Ha kegyet-
len akarnék lenni, azt mondanám neked, a unit a minse
hírekony st. Sándornak merítam volt: igaz-e Sándor,
hogy folyamodtal, miszerint statuskölségen Párisba u-
tarhass, mint diák? — De sokkal inkább sikerrel,
hogy sem e vittes rád applicáljam.

Egyéb újság Kőrösön nem létezik, a körösi kroni-
ka erősen nyomul (Toldy plinn) sőt már csak a be-
kötés hiányzik. Deát Józsi felépült, legalább úgy lát,
szik; már fenn jár, de még leerkire nem. Kegény!
épen jegyben volt, — de betegség alatt várakult a je-
gyes, desperálván. Varga collega el is uralkodik,
kihinné, hogy ifjabb ember st. Miklósnál, a mine együtt
hisztörtek? 3 évvel tanult alább.

De minek hajhárom én ez orrba híreket?
Levelem egyetüli célja benneteket állapotunkról eviden-
tiában tartani — azaz állapotunkat előzetes evidenci-
ában tartani s egymasmint megmondani, hogy
mi, titket ívesim szerezünk, öletünk és csokolunk
nem phrasistól, hanem beuro lelki külsőigböl, coupe
önkésből, mert máskéj cselekednünk nem lehet.
Jóken, isken álljon meg, eiles mikán, — Emidnek
kövönöm szives gondolaját, mely a szédél annyi,
va egyeztet, — egyeztet is minden, de minden gon-
dolattól, érteket örökké!

igaz barátod
Aranydános

U. i. Igen! kedves komán anonyim
az kérde Aranyne, irhat-e ő
levelet, míg Kezdet nem is?
és tudja-e hogy Jutinak — az
anyának — meg egyszer sem írt?